

ME pony - Pratoni del Vivaro (ITA)

26. - 31.7.2005

Text: Soňa Erbeková

Na cestu jsme vyrazili v úterý odpoledne, s tím, že do Itálie je to kousek. Ve středu v poledne na dálnici u Říma jsem si to už nemyslela. Ujeli jsme 1675 kilometrů na jeden zátah a já jsem měla největší strach o Pretty. Zbytečně. Aklimatizovala se v pohodě, večer šli jezdit a byla tak odpočínutá, že jí Sabča musela nejdříve půl hodiny lonžovat.

Pratoni je krásné jezdecké středisko 50 kilometrů od Říma a rozkládá se v malebném údolí s členitým kopcovitým terénem. Je kompletně vybaveno pro všechny jezdecké disciplíny: 4 drezurní obdélníky, 2 parkurové placy, a dráha pro cross je opravdu excelentní. Nejvíc nás asi zaujalo neuvěřitelné množství terénních skoků s různým stupněm obtížnosti, od mini skoků pro mladé koně, po skoky do tří hvězd, počet skoků si netroufám odhadovat, jistě však okolo 200. Tady připravovat koně do soutěží je opravdu paráda.

Poněkud horší to zde bylo s počasím. Běžná teplota přes den byla 45stupňů, všude se zdvíhala oblaka prachu i přes velkou snahu pořadatelů kropit a kropit a kropit. Koně chladili všichni, od drezuristů, přes skokany až po hráče koňského fotbalu, všichni chodili s mokrymi ručníky na krku.

Středeční kondiční zkouškou prošla Pretty bez problémů, ale už zde se vylučovalo a do soutěže nastoupilo 50 poníků. Večer se konal zahajovací ceremoniál bez koní, který Italové pojali jako lehce sportovní a zahřívací a každý tým se po představení zaplněným tribunám předvedl poklusem, snad aby zjistili, zda i jezdci a vedoucí týmů jsou v kondici. Skoro jsem si zlomila nohu, protože jsem se nestihla vyzout z lodiček.

Ve čtvrtek probíhaly souběžně skokové soutěže a drezurní zkouška pro military. Obě soutěže se jely v těsném sousedství, což se nemělo stát. Skokové týmy Německa, Itálie, Anglie a Nizozemí měly s sebou početné fan cluby v podobě rodičů a ošetřovatelů, které každý bezchybný výkon nadšeně kvitovaly potleskem, pískotem a trubením na trubky. Každý si asi dokáže představit, co tenhle rachot 20 metrů od drezurního obdélníku udělal s výkony valné většiny poníků. Škoda, odhadem 50% poníků udělalo zbytečné chyby, někteří doslova zešleli. Dost mě tohle nesportovní chování štvalo, pořadatelé však zůstali ledově chladní a nijak nezasáhli, ani rozhodčí nezohlednili ve výsledcích toto chování. Po drezurách Pretty obsadila 47.místo, nejlépe se prý útočí ze zadních pozic. A tak jsme šli na prohlídku crossu.

Cross obsahoval 20 skoků a celkem 27 překážek. Opora týmu, MVDr Příklad nás po prohlídce ujistil, že třetina skoků je totožných s loňským ME juniorů, které se konalo právě zde. To mě fakt ranilo, cross byl technicky dost náročný i tak, vůbec poníky nešetřili. Snad neobtížnější skok bylo úzké průčelí cca 2 metry postavené na kopci a ještě na půl metrovém náspu. Po protestu některých šéfů ekip přistavěli pořadatelé variantu, která byla ještě těžší.

V pátek se začínalo o půl deváté klusovkou. Hned při třetím startu přistál vrtulník a odvezl zraněnou závodnici z Nizozemí, což nám na klidu ale vůbec nepřidalo. Výhoda byla startovní číslo 23, což umožnilo Sabče jít se podívat na několik závodníků a ujasnit si nájezdy na pár překážek, u kterých jsme si nebyli jisti, zda risknout přímým nájezdem, či variantu. Šla všechno napřímo, cross absolvovala bez chyby na překážkách a posunula se na 34.místo.

Nedělní kondiční zkouška dopadla dobře pro všechny závodníky, kteří dokončili cross. Parkur byl postaven na výšce 115cm. Zde se již projevila značná únava poníků-přeci jen cross v délce 3600m v těžkém kopcovitém terénu při teplotě 45stupňů poznamenal výkony téměř všech poníků-bez chyby absolvovali jen tři poníci-ti, kteří skončili na 1.-3.místě. Pretty udělala čtyři chyby a soutěž dokončila na 36.místě.

V celkovém hodnocení dopadla jistě nejlépe Německá ekipa, což nikoho asi nepřekvapí, výborně jezdili Angličani a Holanďani. Z poníků mě nejvíce zaujala německá Hillery 5 svojí vitalitou a neuvěřitelnou skokovou kapacitou. Ta by se jistě v T parkuru neztratila. Byla nabízena k prodeji, ovšem s poznámkou, že je určena pouze pro německého jezdce...

Příští ME pony se bude konat v Irsku, bylo by fajn, kdyby se Česká republika zúčastnila, jen nevím zda budou u nás poníci, kteří by absolvovali třeba 2 kola parkuru na 130 cm a eventuální finále 140cm. Z výše uvedeného příkladu je jasné, že ani Němci s obrovským jezdeckým zázemím neprodají ponyho konkurenci.

Snad bych se pozastavila u jedné věci, a to byla KVH některých poníků: jen v military jsme měli šest tipů, že pony nemohl splňovat 149 cm ani omylem. Konkrétně poník švédského týmu, který obsadil 2.místo měl jistě 155cm. Konzultovali jsme tento problém s polskými přáteli, kteří měli obdobný názor. Nevím, jak je to možné, možná existuje tichá dohoda mezi týmy - já nezměřím tvého poníka, ty nebudeš měřit našeho. Jenže pokud startuje ve stejné soutěži pony s KVH 142cm a pony s KVH 155cm je nasnadě, na čí straně je výhoda.

